



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Defo Fleet s.r.o.**, IČO 041 37 264
sídlem Husitská 107/3, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M., Ph.D.,
sídlem Školní 646/20, 415 01 Teplice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 421/31, 602 00 Brno

řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2021, č. j. 40738/21/5300-22441-705341,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „*správce daně*“) ze dne 22. 4. 2021, č. j. 3230106/21/2000-11442-100924 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž byl zamítnut

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

návrh na obnovu řízení ve věci stanovení daně z přidané hodnoty (dále jen „*DPH*“ nebo „*daň*“) ukončeného pravomocným platebním výměrem ze dne 14. 11. 2019, č. j. 8539547/19/2003-52524-109505 (dále jen „*platební výměr*“).

2. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 25. 5. 2018 podala žalobkyně správci daně přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2018. Dne 22. 6. 2018 vydal správce daně výzvu k odstranění pochybností č. j. 5433574/18/2003-52524-109505 (dále jen „*výzva k odstranění pochybností*“) týkající se tohoto daňového přiznání, která byla žalobkyni dne 2. 7. 2018 doručena v datové schránce fikcí, tj. uplynutím lhůty 10 dnů od dodání dokumentu do datové schránky. Dne 27. 7. 2018 správce daně vyhotovil úřední záznam č. j. 7490497/18/2003-60562-106117 (dále jen „*úřední záznam o telefonátech*“), v němž zaznamenal, že jej dne 16. 7. 2018 kontaktovala osoba, která se nepředstavila, ale sdělila, že účtuje žalobkyni a že požadované doklady zašle e-mailem, a v návaznosti na to byly dne 17. 7. 2018 byly správci daně z datové schránky žalobkyně zaslány faktury přijaté, vydané a evidence pro daňové účely za zdaňovací období duben 2018 a doklady k dodatečnému daňovému přiznání za listopad 2017. Dále byl dle tohoto úředního záznamu správce daně opětovně telefonicky kontaktován dne 20. 7. 2018 a při této příležitosti byl domluven termín jednání na 26. 7. 2017 v 9.00 s tím, že bude předložena plná moc. K jednání se však nikdo nedostavil a správce daně v této věci již znovu kontaktován nebyl.
3. Protože pochybnosti správce daně vymezené ve výzvě k odstranění pochybností nebyly žalobkyní odstraněny, vydal správce daně dne 10. 8. 2018 další výzvu k prokázání skutečností č. j. 6465196/18/2003-60562-106117, která byla žalobkyni doručena v datové schránce fikcí dne 20. 8. 2018. Ve výzvě bylo mj. sděleno, že pokud správce daně shledá důvody k pokračování v dokazování, zahájí v rozsahu těchto důvodů daňovou kontrolu. Dne 4. 10. 2018 byl žalobkyni zaslán úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností na DPH za zdaňovací období duben 2018, doručen byl žalobkyni v datové schránce dne 8. 10. 2018 přihlášením oprávněné osoby.
4. Dne 18. 10. 2018 byly správci daně z datové schránky žalobkyně doručeny další doklady a písemnosti. Dne 14. 11. 2018 byla správcem daně vydána výzva k umožnění zahájení daňové kontroly č. j. 8431095/18/2003-60562-106117 (dále jen „*výzva k umožnění daňové kontroly*“), která byla žalobkyni doručena v datové schránce dne 21. 11. 2018 přihlášením oprávněné osoby. Ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení měla žalobkyně správci daně sdělit den a hodinu, kdy je připravena k zahájení daňové kontroly, na tuto výzvu ale nereagovala. Dne 9. 10. 2019 byl vystaven úřední záznam o stanovení DPH, který byl žalobkyni doručen v datové schránce dne 17. 10. 2019 přihlášením oprávněné osoby. Dne 24. 11. 2019 byl žalobkyni v datové schránce fikcí doručen výše označený platební výměr, kterým jí byla vyměřena daň ve výši 2 284 340 Kč. Dne 23. 12. 2019 byla správci daně z datové schránky žalobkyně zaslána písemnost nazvaná jako žádost o prodloužení lhůty podle § 36 daňového řádu, evidovaná pod č. j. 3442033/19 (dále jen „*žádost o prodloužení lhůty*“), v níž je vyjádřen úmysl pokračovat v dokazování a kterou správce daně posoudil jako odvolání proti platebnímu výměru. Dne 8. 1. 2020 vydal správce daně výzvu k odstranění vad odvolání, která byla žalobkyni doručena fikcí dne 18. 1. 2020 v datové schránce. Vzhledem k tomu, že žalobkyně na výzvu nereagovala, správce daně vydal dne 10. 2. 2020 pod č. j. 955195/20/2003-52524-109505 v dané věci rozhodnutí o zastavení řízení (dále jen „*rozhodnutí o zastavení řízení o odvolání*“), které bylo žalobkyni doručeno fikcí v datové schránce dne 20. 2. 2020. Žalobkyně poté podala návrh na obnovu řízení, který správce daně zamítl prvostupňovým rozhodnutím, následně potvrzeným žalobou napadeným rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

5. V podané žalobě nejprve žalobkyně konstatovala, že v návrhu na obnovu řízení označila tyto důvody pro obnovu řízení:
 - osoba, která jednala se správcem daně, neměla k tomuto jednání plnou moc – viz úřední záznam;
 - osoba, která jednala se správcem daně, padělala podpis jednatele společnosti;
 - tato osoba jednala bez vědomí jednatele společnosti, a proto společnost podala na tuto osobu trestní oznámení ve smyslu § 117 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“)
6. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že v jejím případě byla splněna podmínka pro obnovu řízení podle ust. § 117 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), tj. že vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Odkazuje na úřední záznam o telefonátech, ve kterém správce daně uvádí, že ho kontaktovala osoba, která se nepředstavila, pouze sdělila, že účtuje Defo Fleet s.r.o. Žalobkyně uvádí, že osoba, která jednala se správcem daně, neměla k tomuto jednání plnou moc.
7. Ve *druhém žalobním bodu* žalobkyně poukazuje na další důvod k zahájení řízení, jímž je skutečnost, že osoba, která jednala se správcem daně, padělala podpis jednatele společnosti na žádosti o prodloužení lhůty.
8. Ve *třetím žalobním bodu* žalobkyně tvrdí splnění podmínky pro obnovu řízení podle ust. § 117 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Výše zmiňovaná osoba jednala podle žalobkyně bez vědomí jejího jednatele, a proto na ni žalobkyně podala dne 19. 11. 2020 trestní oznámení (dále jen „trestní oznámení“), což dokládá usnesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru kriminálnej polície, 1. Oddelenie vyšetrovania, Komárno ze dne 16. 12. 2020, ČVS: ORP – 647/1-VYS-KN-2020, kterým bylo zahájeno trestní stíhání ve věci podezření ze spáchání trestného činu podvodu (dále jen „usnesení o zahájení trestního stíhání“). Žalobkyně navrhuje, aby se soud spojil se slovenskou policií za účelem opatření většího množství důkazů a zjištění stavu probíhajícího trestního řízení. V této souvislosti žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 4. 10. 2012, č. j. 9 Afs 69/2011 – 46, a rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2003, č. j. 6 A 59/2000-57. Žalobkyně uvádí, že s ohledem na to, že byla poškozována trestným činem páchaným nejspíše její bývalou účetní, nemohla reagovat na výzvu k odstranění pochybností, výzvu k umožnění daňové kontroly a další písemnosti zaslané správcem daně a nemohla o nich ani vědět, neboť její bývalá účetní měla přístup do datové schránky. Žalobkyně dodává, že si je vědoma, že své účetní udělila přístup do datové schránky dobrovolně. Jedná se však o běžnou praxi obchodních společností, kterou nelze považovat za liknavost a nedostatek bdělosti, neboť žalobkyně nemohla spravedlivě očekávat takový přístup ze strany své účetní, naopak spoléhala na její profesionální úroveň a způsobilost.
9. Závěrem žalobkyně navrhla jako důkazy spis správce daně, napadené rozhodnutí, trestní spis slovenského soudu či policie a výslech jednatele žalobkyně.
10. V písemném *vyjádření k žalobě* navrhl žalovaný, aby Městský soud v Praze (dále též jen „soud“) žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalovaný má za to, že pro obnovu řízení nebyl naplněn ani jeden ze zákonných důvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

11. K námitce, že účetní žalobkyně jednala telefonicky se správcem daně (v reakci na výzvu k odstranění pochybností), ačkoliv k tomu neměla oprávnění, žalovaný uvádí, že tento úkon neměl žádný vliv na daňové řízení, byl pouze zaznamenán v podobě úředního záznamu a založen do daňového spisu. Podstatné byly pro správce daně pouze doklady odeslané přímo z datové schránky žalobkyně a písemnosti zaslané správcem daně do její datové schránky.
12. Žalovaný upozorňuje na to, že veškerá korespondence mezi správcem daně a žalobkyní se uskutečňovala prostřednictvím datových schránek. Proto byla-li správci daně doručena žádost o prodloužení lhůty z datové schránky žalobkyně, tedy s ověřenou identitou podatele ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. b) daňového řádu, správce daně nemohl mít a ani neměl pochybnosti o tom, že jde o podání učiněné žalobkyní. Také správce daně doručoval žalobkyni v souladu s ust. § 42 daňového řádu písemnosti do datové schránky, ke které má jednatel žalobkyně přístupové údaje. V této souvislosti žalovaný poukazuje na ust. § 8 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), které umožňuje přístup a obsluhu datových schránek nejen oprávněným osobám v užším slova smyslu, tj. statutárnímu orgánu v případě právnické osoby, ale neomezenému počtu dalších fyzických osob, které k tomu statutární orgán pověří a nastaví jim příslušná oprávnění. Proto přihlásil se do datové schránky obchodní korporace v rozhodnou dobu některá z těchto osob, dojde k doručení písemnosti ve smyslu ust. § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech. Bylo tedy pouze věcí statutárního orgánu žalobkyně, komu umožnil přístup do datové schránky žalobkyně. Umožnil-li účetní žalobkyně, aby jejím jménem přijímala písemnosti doručené do její datové schránky, jakož i z ní písemnosti odesílala, nesl s tím i spojená rizika. Podle mínění žalovaného nelze přijmout argumentaci o nemožnosti reagovat na písemnosti správce daně s ohledem na to, že žalobkyně při poskytnutí přístupových údajů své účetní nedodržela vyšší míru obezřetnosti a nebyly z její strany nastaveny ani žádné vnitřní kontrolní mechanismy (žalobkyně nenahlédla do své datové schránky v rozhodné době cca 2 let), a nelze to tedy považovat za novou skutečnost, jež by měla být důvodem k obnově řízení ve smyslu ust. § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Žalovaný odkazuje na závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 26. 8. 2015, č. j. 3 Ads 21/2015-44.
13. Podle žalovaného nebyly naplněny ani podmínky dle ust. § 117 odst. 1 písm. b) až d) daňového řádu. Žalovaný zdůrazňuje, že stavěl-li se jednatel žalobkyně liknavě k řádnému plnění své funkce coby člena statutárního orgánu, a tedy nejednal s péčí řádného hospodáře, nemůže být tento přístup důvodem pro obnovu řízení a na takovém závěru nemůže nic změnit ani usnesení o zahájení trestního stíhání, neboť je v něm pouze zopakováno konstatování žalobkyně učiněné v trestním oznámení. Podle žalovaného je tedy usnesení o zahájení trestního stíhání pro nyní projednávanou věc irelevantní.
14. Vůči návrhu žalobkyně, aby se soud spojil s policií Slovenské republiky, žalovaný namítá, že poznatky z trestního řízení nemohou nic změnit na skutečnosti, že žalobkyně poskytla přístupové údaje své účetní, aniž by zároveň zachovala i jistou dávku obezřetnosti. Co se týče žalobkyní citovaných rozsudků NSS, žalovaný odkazuje na body 23 a 24 napadeného rozhodnutí, kde se s touto judikaturou vypořádal a shledal ji nepřiléhavou.
15. K dalším důkazním návrhům žalovaný uvádí, že správní spis je na výzvu soudu předkládán vždy, avšak všechny jeho části nelze považovat bez dalšího za důkaz. V případě návrhu na důkaz trestním spisem žalovaný poukazuje na odlišný právní režim daňového a trestního řízení; trestní spis pro nyní řešenou věc pokládá za irelevantní. K návrhu na výslech jednatele žalobkyně odkazuje žalovaný na rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2006, č. j. 7 Afs 15/2003-99 a

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozsudek ze dne 20. 7. 2017, č. j. 6 Afs 237/2017-23, podle kterých v řízení, ve kterém fyzická osoba – statutární orgán právnické osoby na straně jedné vystupuje v pozici daňového subjektu (poplatníka daně), resp. osoby jednající za něj, nemůže současně vystupovat v pozici osoby třetí – rozdílné od daňového subjektu - svědka.

16. V návaznosti na vyjádření žalovaného podala žalobkyně *repliku*. V ní nad rámec žalobních námitek uvedla, že považuje postoj žalovaného za přepjatě formalistický, čímž dochází k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Takový přístup nepřiměřeně trestá žalobkyni, která byla sama nejspíše obětí trestného činu ze strany své účetní. Na zmaření daňového řízení tak žalobkyně nenese žádnou vinu. V této souvislosti neobstojí ani námitka žalovaného ohledně porušení ústavního principu rovnosti účastníků řízení, protože požadavek neakceptovatelnosti přepjatého formalismu se vztahuje stejnou měrou na každého z účastníků, jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 29. 9. 2004, III. ÚS 188/04.
17. Městský soud v Praze rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s takovým projednáním věci ve stanovené lhůtě nevyjádřila nesouhlas (výzva byla zástupci žalobkyně doručena dne 20. 12. 2021) a žalovaný s takovým projednáním věci v písemném sdělení výslovně souhlasil (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“).
18. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud posoudil věc následujícím způsobem:
19. Podle ust. § 117 odst. 1 daňového řádu řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže
 - a) vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,
 - b) rozhodnutí bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo dokladu obsahujícího nepravdivé údaje, křivé výpovědi svědka nebo nepravdivého znaleckého posudku,
 - c) rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, nebo
 - d) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.
20. Z předmětné žaloby vyplývá právní názor žalobkyně, že jsou v jejím případě splněny podmínky pro obnovu řízení podle ust. § 117 odst. 1 písm. a) a b) daňového řádu. Jádro žalobní argumentace spočívá v tom, že bývalá účetní žalobkyně učinila bez jejího vědomí v daňovém řízení úkony, ke kterým nebyla oprávněna.
21. Jak vyplývá ze spisového materiálu, veškeré písemnosti relevantní pro nyní řešenou věc byly mezi správcem daně a žalobkyní doručovány prostřednictvím datové schránky. Z vyjádření žalobkyně pak jasně vyplývá, že poskytla přístup do své datové schránky své bývalé účetní, která se tak stala osobou pověřenou ve smyslu ust. § 8 odst. 6 písm. b) zákona o elektronických úkonech. Na str. 4 trestního oznámení, které žalobkyně podala na svou bývalou účetní a které je součástí spisu, je v prohlášení jednatele žalobkyně uvedeno:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

„Spoločnosť mala zriadenú elektronickú schránku v Českej republike, k čomu mala ona (účetní žalobkyně) prístup. Keď som jej poskytol k nej prístup, zmenila si heslo. Ja som vtedy ani prístup nemal, nakoľko som nerozumel, čo tam bolo po Česky písané. Ale som bol toho názoru, že ak by niečo prišlo, že by ma upozornila. Ja mám od roku 1998 v Budapešti účtovnú kanceláriu, a tak som bol v tom, že bude pristupovať k danej veci seriózne, a upovedomí ma o každom liste, ktorý do danej schránky príde.“ Pokiaľ žalobkyně tvrdí, že o písomnostech doručených od správce daně nevěděla, pak je zřejmé, že sama nijak nekontrolovala datovou schránku (což nepopírá), a to přinejmenším v období od zaslání výzvy k odstranění pochybností do datové schránky žalobkyně dne 22. 6. 2018 (doručena o deset dní později fikcí) do okamžiku doručení rozhodnutí o zastavení řízení o odvolání dne 20. 2. 2020 (doručeno tohoto dne fikcí). Žalobkyně tedy v tomto ohledu nenastavila žádné kontrolní mechanismy a bezmezně spoléhala na svou bývalou účetní, která však žalobkyni neinformovala o písomnostech doručených od správce daně a sama v daňovém řízení nepostupovala dostatečně aktivně. V této souvislosti je vhodné citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2015, č. j. 3 Ads 21/2015-47: „Pokud se osoba oprávněná rozhodne, že své přístupové údaje jinému poskytne, nese plně veškerá rizika s tím spojená. Pro orgány veřejné moci je totiž v zásadě irelevantní, jakým způsobem je upraven vztah mezi osobou oprávněnou a tím, komu přístupové údaje poskytla, jak bude docházet k předávání pošty apod. Optikou zákona o elektronických úkonech se totiž bude na datovou zprávu nablížet jako na doručenu vždy, když bude přístup do datové schránky skrze přístupové údaje oprávněné osoby proveden. S jistou mírou zjednodušení lze předáním přístupových údajů rozumět předání vlastní virtuální identity, což může mít závažné důsledky.“

22. V právě popsané situaci nelze spatřovat naplnění předpokladů pro obnovu řízení podle ust. § 117 odst. 1 daňového řádu.
23. Pokud jde o podmínky uvedené v ust. § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu, jakkoli snad z pohledu žalobkyně vyšly najevo skutečnosti, o nichž nevěděla, nelze hovořit o existenci skutečností či důkazů, které bez svého zavinění nemohla uplatnit v řízení již dříve. Na vydání či nevydání platebních výměrů mohly mít podstatný vliv dokumenty, jimiž žalobkyně disponovala, tyto jí byly známy a mohla je v předmětném řízení bez obtíží uplatnit. Nevěděla-li však žalobkyně o tom, že je uplatnit má, stalo se tak proto, že svěřila veškerou kontrolu nad svou datovou schránkou do rukou své účetní, aniž by nastavila jakýkoliv kontrolní mechanismus, což bylo v souladu s jí vyjádřenou vůlí. Lze tak shrnout, že žalobkyně mohla a měla mít povědomí o písomnostech, které jí do datové schránky doručil správce daně, a mohla na ně i odpovídajícím způsobem reagovat. Na uvedeném ničeho nemění ani jednání účetní, která zřejmě určitým způsobem zanedbávala, resp. přímo porušovala své povinnosti vyplývající ze smluvních ujednání mezi ní a žalobkyní, eventuálně mezi ní a jejím zaměstnavatelem (tj. společností pověřenou vedením účetnictví žalobkyně). Proto ani usnesení o zahájení trestního stíhání, jakož i příslušný trestní spis, jež jsou v předmětné žalobě navrženy k důkazům, a z nich vyplývající skutečnosti nemohou vést k jinému právnímu závěru, než že v daném případě nevyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.
24. Pokud jde o namítané kontaktování správce daně ze strany účetní žalobkyně, jež je předmětem úředního záznamu o telefonátech, lze konstatovat, že samo o sobě nebylo na újmu žalobkyně. Tato aktivita nevedla k objasnění skutečností požadovaných správcem daně. Nevědomost žalobkyně o vedeném řízení v předmětné věci byla důsledkem

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nedostatku její bdělosti, jak bylo výše naznačeno. Rovněž lze připomenout stanovisko žalovaného, že tento konkrétní úkon (telefonát) neměl na výsledek daňového řízení v podstatě žádný vliv.

25. V řízení, o jehož obnovu žalobkyně v nyní projednávané věci žádala, soud nenachází ani důkazy, jež by se ukázaly nepravdivými či neodpovídajícími skutečnosti, tj. padělané nebo pozměněné doklady anebo doklady obsahující nepravdivé údaje, křivou výpověď svědka či nepravdivý znalecký posudek ve smyslu § 117 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Problémem předmětného řízení je spíše nedostatek předložených podkladů ze strany žalobkyně. Pokud žalobkyně spatřuje naplnění podmínky pod písm. b) citovaného ustanovení v „padělání“ podpisu na žádosti o prodloužení lhůty, tuto námitku soud shledává nedůvodnou, neboť žádost o prodloužení lhůty byla zaslána z datové schránky žalobkyně, byla tedy posuzována jako podání s ověřenou identitou podatele ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. b) daňového řádu, a to bez ohledu na to, kdo nebo zda vůbec někdo byl na podání podepsán. Soud znovu připomíná, že žalobkyně udělila své účetní přístup do datové schránky vědomě a dobrovolně, o padělaný doklad se tak vůbec jednat nemůže. Nadto lze dodat, že žádost o prodloužení lhůty byla jedna z mála procesních aktivit, která byla za žalobkyni v řízení učiněna, a s ohledem na to, že byla posouzena jako odvolání, poskytla žalobkyni další čas a možnost k nápravě její situace, toto podání tak bylo spíše ve prospěch, nikoli k újmě žalobkyně.
26. Pro úplnost soud přisvědčuje žalovanému, že navzdory tvrzení o neoprávněnosti jednání bývalé účetní žalobkyně nasvědčují okolnosti posuzovaného případu tomu, že žalobkyně od své účetní jistou míru aktivity de facto očekávala. Svědčí o tom již samotná skutečnost, že jí poskytla přístup do datové schránky, a to bez nejmenší kontroly po dobu mnoha měsíců, resp. několika let, či vyjádření žalobkyně na str. 4 - 5 trestního oznámení, podle něhož *„Napriek výzvam o predloženie dokladov p. F nezaslala všetky podklady, pričom všetky podklady, ktoré od nej úrad žiadal, mala k dispozíci.“*. Jako zásadní problém se proto v dané věci jeví nikoli to, že účetní k jednání se správcem daně nebyla zmocněna, ale že na výzvy správce daně nereagovala v dostatečné míře, neposkytla mu v požadovaném rozsahu součinnost, a samozřejmě, že o probíhajícím daňovém řízení žalobkyni neinformovala. Návrh žalobkyně na připojení trestního spisu slovenského soudu či policie shledává soud s ohledem na uvedené zcela nadbytečným, kterým nemohou být důvody pro obnovu řízení prokázány.
27. K důkaznímu návrhu na provedení výslechu jednatele žalobkyně soud připomíná, že úkolem správních soudů je přezkum napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení. Jednatel jakožto statutární orgán žalobkyně měl prostor vyjádřit svůj postoj nejen v přezkoumávaném řízení před správními orgány, ale rovněž v rámci podané žaloby, kterou s ohledem na zásadu koncentrace řízení beztak nelze po uplynutí lhůty k podání žaloby rozšiřovat o další žalobní body. Provedení výslechu jednatele žalobkyně proto soud pokládá za neúčelné a nadbytečné.
28. Soud rovněž nepovažuje za důvodnou námitku přehnaně formalistického přístupu správních orgánů. Přistoupit k obnově řízení je možné pouze za předpokladu splnění zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že v případě žalobkyně nebyla splněna žádná ze zákonem stanovených podmínek, nemohl správce daně ani žalovaný předmětné řízení obnovit.
29. S ohledem na výše uvedené Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. července 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.